

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinis skundas pateiktas dėl Bendrojo Teismo 2017 m. vasario 9 d. Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-16/16, kuriame Bendrasis Teismas išnagrinėjo reikalavimus, susijusius su dizaino vaizdo atgaminimu, siekiant nustatyti paraiškos, o konkrečiai paraiškų Nr. 2683615-0001 ir Nr. 2683615-0002 dėl dizaino (puodeliai), padavimo datą.

Bendrojo Teismo sprendimas, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, pažeidžia Reglamento Nr. 6/2002 46 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, jas siejant su reglamento 36 ir 38 straipsniais, nes, Bendrojo Teismo manymu, iš šių nuostatų prasmės ir tikslo išplaukia, jog registracijos paraiška neturi būti vertinama kaip Bendrijos dizaino registracijos paraiška, jeigu tarnyba mano, kad dizaino, dėl kurio buvo pateikta paraiška, dalykas yra nepakankamai konkretus arba dviprasmiškas. Vis dėlto, atsižvelgiant į dizaino registracijos paraiškos padavimo datos svarbą pareiškėjui ir siekiant priskirti paraiškos padavimo datą pagal Reglamento Nr. 6/2002 38 straipsnį, darytina išvada, jog dizaino vaizdo atgaminimui negali būti taikomi griežti reikalavimai, ir 36 straipsnio 1 dalies c punktu tik reikalaujama, jog dizaino vaizdas būtų fiziškai tinkamas atgaminimui.

Priešingai nei mano Bendrasis Teismas, nieko kita iš Reglamento Nr. 2245/2002 4 straipsnio 1 dalies e punkto, siejant jį su šio reglamento 10 straipsnio 1 dalies c punktu ir 2 dalimi, neišplaukia. Kadangi iš šių nuostatų matyti, kad dizaino vaizdo atgaminimas turi būti laikomas pakankamu, siekiant aiškiai atskirti visas objekto, dėl kurio paduota paraiška dėl apsaugos, detales, šios nuostatos yra susijusios tik su dizaino vaizdo fiziniu tinkamumu atgaminimui. Tai ypač pasakytina tuomet, jeigu būtų atsižvelgta į tą faktą, kad teisę apibrėžti registracijos paraiškos dalyką, t. y. tai, dėl ko prašoma apsaugos, turi tik pareiškėjas. Galiausiai, galutinę dizaino apsaugos apimtį bet kuriuo atveju išimtinai nustato teismas, į kurį buvo kreiptasi su ieškinio dėl teisių pažeidimo.

Kadangi dizaino registracija, kiek tai susiję su jo dizaino vaizdo atvaizdavimu, gali sukelti teisinio netikrumo, galima paneigti registracijos paraiškos padavimo faktą, tačiau ne paraiškos padavimo datą, kuri yra labai svarbi pareiškėjui atsižvelgiant į Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės saugojimo 4 straipsnio A dalyje nustatytas taisykles, susijusias su prioriteto teise pirmai paraiškai paduoti.

Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas neatsižvelgė į aiškias 46 straipsnio 25 dalies ir 46 straipsnio 3 dalies formuluotes. Pagal Reglamento 6/2002 46 straipsnio 2 dalį registracijos paraiška vertinama ne kaip Bendrijos dizaino registracijos paraiška tik tuomet, jeigu paraiškoje yra trūkumų, susijusių su šio reglamento 36 straipsnio 1 dalimi. Vis dėlto, 36 straipsnio 1 dalyje, kiek tai susiję su dizaino vaizdo atgaminimu, tereikalaujama, kad jis būtų tinkamas atgaminti. Pagal Reglamento Nr. 2245/2002 46 straipsnio 3 dalį bet kurie pažeidimai, ypač susiję su Reglamento Nr. 2245/2002 taikymu, gali nulemti registracijos paraiškos atmetimą po to, kai buvo paskirta paraiškos padavimo data. Tai akivaizdu iš Reglamento Nr. 2245/2002 nuo 43 straipsnio 3 dalies iki 45 straipsnio 2 dalies a punkto, siejant juos su Reglamento Nr. 2245/2002 36 straipsnio 5 dalimi.

2017 m. gegužės 15 d. Amtsgericht Hamburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Ramazan Dündar ir kt./Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG*

(Byla C-253/17)

(2017/C 300/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Amtsgericht Hamburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: *Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge*

Atsakovė: *Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG*

2017 m. birželio 20 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi byla išbraukta iš Teisingumo Teismo bylų registro.